

er blevet omdannet til at rumme næsten det dobbelte Antal Studerende, og hvorledes Vorchs Kollegium, der laa i Ruiner paa en Tid, som jeg kan mindes, er gjenoprettet, vil ligeledes være Mange her bekjendt. Skjøndt Waldendorffs Kollegium ikke har undergaaet saa store Udælgelser som Vorchs Kollegium, er det dog ikke blot blevet gjort tildeels ubrugbart ved tvende Udebrande, men det er ogsaa blevet underkastet to betydelige Ombygninger, den ene i 1740, hvorved Kommunitetet var virksomt, den anden for en Snees Aar siden, hvorved en privat Giver, som havde været Alumnus paa Kollegiet, skænkede 1,000 Rb. til denne rigtignok dengang ikke saa indgribende Forbedring. Man har altsaa hidtil fra flere Steder raft Haand til, at Waldendorffs Kollegiums ved Fundats skænkede Gaard maatte vedblive at være en Bolig for Studerende, men vil man nu sige: Lad den blive en Hunsleiehjælp, da er det kun fra et ganske enkelt, og efter min Mening ikke ghlidigt Synspunkt, at man kan betragte en fri Bolig og Hunsleiehjælp som et og det samme for Studerende. Jeg vil nu blive staaende ved det blotte Begreb af Hunsleiehjælp. Lad denne i Dieblittet blive saa stor, som den kan blive ved den Kapital, der paa de to Maader tilveiebringes, saa troer jeg nok, at de nuværende Alumner, fra et pekuniært Standpunkt, kunne være tjente med strax at faae den Deel af Renten, som træder istedetfor Fribolig in natura, men jeg vil dog tillade mig at spørge, om de Alumner, der kunde boe der om 100 Aar, ogsaa vilde være ligesaa glade derved. Da Waldendorff stiftede sit Kollegium i 1595, da, mine Herrer! galdt en Tønde Byg 18 β ., og i Forhold dertil stode Livets øvrige Fornødenheder. En stor Fattigstiftelse for 16 Personer i Søndborg havde sin rigelige Underholdning af 100 Rb. i aarlig Rente. Waldendorff har givet 6,000 Rb. i Kapital, Gaarden kunde vel være 2,000 Rb. værd, det var altsaa 8,000 Rb. og han var vis paa, at denne Gave dengang vilde være en meget rigelig Hjælp ikke blot til Bolig, men ogsaa til anden Understøttelse for 16 Alumner, men hvis den havde undgaaet alle Tidens Fataliteter og holdt sig til den Dag idag som 8,000 Rb., saa gad jeg nok see, hvor langt man, naar man havde opgivet den Form,

hvorunder den nu er bevaret, vilde komme dermed til Hunsleiehjælp og anden Understøttelse til 16 Alumner. Betyder desuden fra den anden Side de Studerendes Bopæl ikke Andet end Leierum? Har det ikke større Betydning, at en Samling af den dannede Ungdom lever sammen under et Samskoleliv, saa de idetmindste vide Besked om hinanden og slutte sig nærmere til hinanden, end naar Enhver leier et Kvistværrelse hist og her i Gaderne? Der er Samskole paa et saadant Sted. Det er bemærket, at ingen Professor boer der, og det er sandt; thi kun hvor der boe 100 Alumner, saaledes som paa Regentens, kan man tænke paa at sætte en Professor som stadig Inspektør, men der mangler dog ikke ganske Tilfyn. For det Første er en Professor Ephorus, og jeg antager, at denne Funktion behandles endnu med den samme Interesse, Kjærlighed og Aarsvaagenhed som i min Faders og min egen Tid, der begge have været Ephori. Dernæst er der en Inspektør, som boer paa Stedet, det er en af de ældste og meest anseete blandt Alumnerne, og hans Tilstedeværelse saavel som hans nærmere Forhold til Ephorus giver visse ogsaa et Tilfyn, der under vor Tids frie Forhold ingenlunde er saa ringe blandt de Tilfyn, der kunne føres. Men Samskolivet selv, hvad har det ikke at betyde? En Alumnus har vidnet om den Kjærlighed, hvormed han mindes Waldendorffs Kollegium, og det er, synes mig, et godt Vidne om det Samskoleliv, han har fundet der, men jeg veed ogsaa af Erfaring, det vil sige af historiske Meddelelser, hvilket Samskoleliv der har fundet Sted i de Dage, da Ingemann, Estrup og flere Andre udgjorde en i høi Grad aandrige, levende og opvakt Kreds; det var omtrent i Aarene fra 1817 til 1820. Samskolelivet betyder ikke lidt, især blandt de Studerende, og lad os derfor ikke for en blot Hunsleiehjælp opgibe, hvad der bydes i et Kollegium som Waldendorffs. Dets Forhold til Universitetet er tildeels givet ved, hvad der er sagt. Det er virkelig saa, at det er givet som en Stiftelse til Universitetet altsaa i samme Betydning, som Christian den Ate gav Regentens dertil, nemlig at Universitetets Disciple der skulle have Bolig, Understøttelse og Samskole. Universitetet har derfor ogsaa modtaget alle